

מסורת הש"ס

(א) [כריתות קז:], (ב) פאה
פ"א תי"ד פסחים נ"ז: גדה ב,
(ג) מעשרות פ"א ת"א גדה ב,
(ד) [ל' שביעי כחמ' שביעית],
(ה) [ויקרא לה:], (ו) [דברים יח:],
(ז) [ויקרא יט:]

הגהות הב"ח

(א) גמ' מעשר דקמחי עור
כלל אחר:

גליון הש"ס

גם' לסעיף תאנה עין
ר"ה דף עו ע"כ תוס' ד"ה
נהני העם:

מוסף רע"י

[illegible]

רבינו חננאל

[illegible]

כלל גדול פרק שביעי שבת

ה"ה לתולדות וכלכלה שיהיו
יו"ב' תולדות דאב אחד או
קמני קיפא העושה מלאכות
ל אב אחד אינו חייב אלא

אב מלאכה ומלאכה⁶ *העושה מלאכות הרבה מעין מלאכה אחת אינו חייב אלא חטאת אחת: גמ' מ"ט תנא כלל גדול אילימא משום דקבעי למיתני עוד כלל אחר תנא כלל גדול וזכי שביעית נמי משום דקבעי למיתני עוד כלל אחר תנא כלל גדול והא גבי מעשר דקתני⁷ (6) כלל אורא ולינו כלל גדול א"ר יוסי בר אבין שבת שביעית דאית בהו אבות ותולדות תנא גרול מעשר דלית בה אבות ותולדות לא תנא ככלל גדול ולבר קפרא דתני כלל גדול במעשר מאי אבות ומאי תולדות איכא אלא לאו היינו מטעמא גרול עונשו של שבת יותר משל שביעית דאילו שבת איתא בין בתלוש בין במחובר ואילו שביעית בתלוש ליתא במחובר איתא וגרול עונשה של שביעית יותר מן המעשר דאילו שביעית איתא בין במאכל אדם בין במאכל בהמה ואילו מעשר במאכל אדם איתא במאכל בהמה ליתא ולבר קפרא דתני כלל גדול במעשר גדול עונשו של מעשר יותר משל פאה דאילו מעשר איתא בתאנה וירק ואילו פאה ליתא בתאנה וירק⁸ דתנן כלל אמרו בפאה כל שהוא אוכל וגשמר וגידולו מן הארץ לקיטתו כאחת ומכניסו לקיום חייב בפאה אוכל למעוטי ספחי סטים קוצה וגשמר למעוטי הפקר וגידולו מן הארץ למעוטי ופטריות ולקיטתו כאחת *למעוטי תאנה ומכניסו לקיום למעוטי ירק ואילו גבי תאנה במעשר תנן⁹ כלל אמרו במעשר כל שהוא אוכל וגשמר וגידולו מן הארץ חייב במעשר ואילו לקיטתו כאחת ומכניסו לקיום לא תנן: רב ושמואל דאמרי תרוייהו מתניתין בבביתנוק שנשבה לבין הנכרים וגר שנתגייר לבין הנכרים אבל הכיר ולבסוף שבח חייב על כל שבת ושבת תנן השוכה עיקר שבת לאו מכלל דהויא ליה דיעה מעיקרא לא מאי ככל השוכה עיקר שבת דהיתה שכוח ממנו עיקרה של שבת אבל הכיר ולבסוף שבח מעוטי חייב על כל שבת ושבת ארתני הוידע הרבה חייב על כל שבת ושבת ליתני הכיר ולבסוף שבח וכ"ש הא מאי הוידע עיקר שבת מי שהיה יודע עיקרה של שבת ושכחה

כֹּה. וְלֹא יָדַע שֶׁזֶה מַעֲשֵׂה:
הַיּוֹם שֶׁזֶה וְיִוְדַע עֵיקַר שֶׁזֶה
מִמֶּנּוּ. מַעֲשֵׂה: לְחַנֵּי הַכִּיר
יָמִים שֶׁבִּנְיָמִין הוֹוִין יָדִיעָה
יָם הוֹוִין לִיה יָדִיעָה לְחֶלֶק:
אֲבָל

הוא הוא דגן וכחשי כי תחבשו
 שם את קציר ארצכם מה קציר
 גו פאה צירק ובחמאה ודלה
 עניים זה יותר מן הריחו ש
 מקום אחר: **ספ"ח** ספ"ח
 לאחלה וקמ"ל דאפילו הכ
 עזמם אינם ראים כלל לאחי
 הודיעוהו מלות שבת דאי ג

Box.com
daïsme aux francophones

מת.

עין משפט
גר מצוה

ג א מ"י שם הלכה ו יפ"ז
מהלכות שבת הלכה ט:

לעזי רש"י

וישד"א. איסטו, סטקל
(צמח, שמשורשו מפיקים
צבע).
ורנצ"א. פואה (עלה
שמשורשו מפיקים צבע
אדום).

ב נסים נא

פרק שביעי כלל גדול
אמר

[illegible]

אכל